

... Törvényszék
2. Mf. 20.285/2016/4. szám

A törvényszék ... jogtanácsos (...) által képviselt ... (... szám alatti lakos) felperesnek - a ... jogi főelőadó által képviselt ... Megyei Rendőr-főkapitányság (...) alperes ellen elmaradt illetmény megfizetése iránt a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon indított perében a 2016. február 16-án kelt ... számú ítélet ellen az alperes által benyújtott 11. sorszámú fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5.000.- (ötezer) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 2013. augusztus 1-től 2016. január 31-ig számított időre 567.000.- Ft illetmény különbözet és 2014. november 5-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, valamint 17.000.- Ft perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság indokolása szerint az alperes 2013. augusztus 1. és 2015. január 1. között a felperes garantált illetményét nem egészítette ki a garantált bérminimumra. A munkáltatói döntésen alapuló illetményrész ugyan csökkenthető volt, de az alperes a besorolási okiraton ezt nem tüntette fel. Utóbb pedig nem hivatkozhat arra, hogy a garantált bérminimumot a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész terhére növelte, ezért a 2013. évi 101.000.- Ft, a 2014. évi 242.400.- Ft és a 2015. évi és 2016. januári 223.600.- Ft, összesen 567.000.- Ft illetmény-különbözetet utólag megfizetni tartozik.

A 2013. augusztus 1-től december 31-ig, havi 20.200.- Ft volt a különbözet, mivel a garantált bérminimum összege ez évben 114.000.- Ft volt, a felperes kimutatott garantált illetménye pedig 93.800.- Ft. A különbözettel emelt összeg a kifizetett 119.000.- Ft helyett helyesen számítva 139.200.- Ft. 2014. évben nem változott a megállapított garantált illetmény, ami szintén nem érte el az ekkor irányadó 118.000 forintot. 2015-ben pedig az alperes által előző évben megállapított összeghez képest nem csökkent ugyan a felperes illetménye, a kimutatott garantált illetmény 122.000.- forint, de nem érte el az előző évre is irányadó 139.200.- forintot.

Mivel tehát az alperes nem tüntette fel a besorolási okiratban, hogy a garantált illetményrészt a jogszabály által előírt szintre felemeli és a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentti, ezért nem hivatkozhat utóbb arra, hogy a két illetményelem együttesen meghaladta a jogszabály által garantált illetmény összegét.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte hivatkozva arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem okszerűen értékelte, és a jogszabályokat nem összességében értelmezte. Utalt ismételtén a bírói gyakorlat körében az

EBH 2006.1544 számú döntésre, amely szerint alanyi jogon nem külön-külön illeti meg a közalkalmazottat az illetmény, a kinevezés az összilletményre vonatkozik, és a munkavállalót garantált illetményként csak a garantált bérminimum illeti meg. Hivatkozott a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság és a ..., ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hasonló ügyben hozott keresetet elutasító ítéletére is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész a garantált illetményen felül illeti meg a felperest, a garantált illetményt azonban nem biztosította az alperes önállóan, csak az összilletményt utólagosan magyarázza úgy, hogy az tartalmazza a jogszabályban előírt garantált illetményt. Annak van azonban csak jelentősége, amit dokumentáltan az alperes „parancsosított”. Az igaz, hogy besorolási okiratban 2015-ben megtörtént a garantált illetmény kiegészítése, de ha helyesen állapította volna meg azt a korábbi években az alperes - tehát felemelte volna a garantált illetményrészt a munkáltató által adott illetményrésztől függetlenül -, akkor megállapítható, hogy ahhoz képest csökkent a felperes összilletménye is.

Az alperes álláspontjával szemben sok határozat a felperes álláspontjával egyezően marasztalta az alperest.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a perben a tényállást helyesen állapította meg, és érdemi döntése is megfelel az irányadó jogszabályoknak, amelynek alapján kötelezte az alperest illetménykülönbözet megfizetésére.

A besorolási okirat nem tartalmazta - a bérjegyzékhez hasonlóan - azt, hogy az alperes a garantált illetményt felemelte volna a jogszabály által előírt mértékre, vagy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt csökkentette volna. Ebből az a ténybeli következtetés vonható le, hogy az alperes a garantált illetményt nem emelte a jogszabály előírásának megfelelően, csak a perbeli védekezése az, hogy a garantált illetmény emelését a felperes annak ellenére megkapta, hogy erről írásban nem tájékoztatta őt az alperes.

Helyesen hivatkozott arra a felperes, hogy a munkáltató nem hozott olyan határozatot 2015. január előtt, amiből kitűnne, hogy a garantált illetmény emelését a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentésével teljesítette. Így tényszerűen nem volt megállapítható, hogy az alperes a garantált illetmény összegének emelésére vonatkozó kötelezettségének eleget tett.

Az igaz, hogy a besorolást tartalmazó okirat tartalmazza a keresetindításra nyitva álló határidőt és a felperes nem indított pert az alperes ellen, azonban a bírói gyakorlat szerint a helytelenül megállapított munkabér (illetmény) tekintetében a jogosult az elévülési időn belül nem veszti el a neki jogszabály szerint járó, de ki nem fizetett díjazás követelhetőségére vonatkozó jogát.

Mindezekre figyelemmel a törvényszék a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - e kiegészítő

indokokkal - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, kötelezte az alperest, a Pp. 239. § és Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes fellebbezési perköltségének (jogtanácsosi díja) megfizetésére.

A le nem rótt fellebbezési illetéket pedig az alperes személyes illetékmentessége alapján a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 13-14. §-ai szerint az állam viseli.

..., 2016. május 19. napján

... sk. a tanács elnöke

... sk. előadó bíró

... sk. bíró